

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 5471
Ημερομ. Κατάθεσης: 28/6/2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 27/06/2024

Του: Χήτα Κωνσταντίνου, Βουλευτή Β΄ Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: «Πτυχιούχοι δυο ταχυτήτων της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης»

Κύριε Υπουργέ,

Οι απόφοιτοι της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης με έτος κτήσης πτυχίου μέχρι το 2001 είχαν το δικαίωμα διορισμού στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, ως Δάσκαλοι ΠΕ 70. Ξαφνικά, το Υπουργείο Παιδείας το 2002 αφαίρεσε το μοναδικό επαγγελματικό τους δικαίωμα, το οποίο ορίζει σαφώς ο τελευταίος νόμος που τα προβλέπει και είναι ο 1566/1985, άρθρο 13, παρ. 2. Επειδή, ακριβώς, είναι ο τελευταίος νόμος που τα προβλέπει και επειδή το άρθρο 16, παρ. 7, του Συντάγματος επιτάσσει την ύπαρξη νόμου που να ορίζει επαγγελματικά δικαιώματα για Σχολές Ανώτερης βαθμίδας χρονικής διάρκειας φοίτησης όχι μεγαλύτερης από τρία χρόνια, όπως και η ΑΕΣΘ, δε δύνανται να καταργηθούν, εφόσον δεν ψηφίστηκε ποτέ κανένας άλλος νόμος που να ορίζει διαφορετικά επαγγελματικά δικαιώματα από τα ήδη υπάρχοντα. Αυτό διασφαλίζεται και με το άρθρο 112, παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο τα επιβάλλει, ώσπου να εκδοθεί νέος νόμος που να ορίζει άλλα. Τέτοιος νόμος ουδέποτε εκδόθηκε μέχρι το έτος 2001, όπου οι εν λόγω σπουδαστές ήταν ήδη πτυχιούχοι. Όσον αφορά τον νόμο 1946/1991, άρθρο 62, τον οποίο επικαλέσθηκε το Υπουργείο, προβαίνοντας σε ανάκληση διορισμού των αναπληρωτών δασκάλων της ΑΕΣΘ, το 2002, επισημαίνεται ότι σε κανένα άρθρο του δεν προσδιορίζονται νέα επαγγελματικά δικαιώματα. Απλά, γίνεται υπαγωγή λειτουργίας της Σχολής στις διατάξεις που διέπουν την Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών, χωρίς όμως καμιά ρητή αναφορά στην κατάργηση του επαγγελματικού δικαιώματος του δασκάλου, που παρείχαν οι Σχολές Θεσσαλονίκης και Βελλάς Ιωαννίνων. Σημειώνεται ότι η Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών από ιδρύσεώς της δεν παρείχε κανένα άλλο - διαφορετικό επαγγελματικό δικαίωμα. Εάν είχε ένα οποιοδήποτε άλλο, όχι απαραίτητα ισάξιο με αυτό του δασκάλου, τότε θα το υιοθετούσαν και οι άλλες δύο εκκλησιαστικές σχολές, με αποτέλεσμα, σε αυτή την περίπτωση και μόνο, θα έχαναν το υφιστάμενο επαγγελματικό δικαίωμα. Επομένως, όπως ορίζεται από την κείμενη νομοθεσία, δε δύναται να συναχθεί ότι χάνονται και εκείνα τα επαγγελματικά δικαιώματα τα οποία είχαν προβλεφθεί με νόμο για τις άλλες δύο προαναφερθείσες Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές, διότι τότε θα παραβιάζονταν κατάφωρα το άρθρο 16, παρ. 7 και το 112, παρ. 1 του Συντάγματος. Ακόμα, το τελευταίο πρόγραμμα σπουδών Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Βελλάς είναι ξεκάθαρα το ίδιο, με εκείνο των Παιδαγωγικών Ακαδημιών 2ετούς

φοιτήσεως Ν. 1566/1985, άρθρο 69, παρ. 8 και 9. Σύμφωνα με τον νόμο 1566/1985 άρθρο 14, παρ 8, εκεί δηλαδή που καθορίζονται τα προσόντα διορισμού του εκπαιδευτικού προσωπικού της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και συγκεκριμένα του κλάδου των Θεολόγων, διαπιστώνεται απολύτως ότι το πτυχίο της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης δε συμπεριλαμβάνεται ως προσόν διορισμού σε αυτόν τον κλάδο. Στον ίδιο νόμο στο άρθρο 13, παρ 2 καθορίζεται ρητά ότι το πτυχίο της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης συμπεριλαμβάνεται για διορισμό αποκλειστικά στον κλάδο εκπαιδευτικού προσωπικού ΠΕ70 Δασκάλων Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και όχι σε αυτόν του κλάδου ΠΕ01 Θεολόγων. Νέο πρόγραμμα σπουδών για τις Ανωτέρες Εκκλησιαστικές Σχολές θεσμοθετήθηκε με το ΠΔ 73/2001, ΦΕΚ 64, τχ. Α', 2/4/2001, χωρίς και πάλι να υπάρξει καμία αλλαγή στα επαγγελματικά δικαιώματα. Οι εν λόγω απόφοιτοι όμως, ούτως ή άλλως, τότε ήταν ήδη πτυχιούχοι, όπως ειπώθηκε παραπάνω. Επίσης, ούτε με το άρθρο 13, παρ. 3, του νόμου 1566/1985 υπάρχει στέρηση του δικαιώματος διορισμού ως δασκάλων των αποφοίτων της ΑΕΣΘ, αφού μέχρι το 2006 η Σχολή δεν είχε άλλα επαγγελματικά δικαιώματα. Ως εκ τούτου, καμία συμπλήρωση 3ετίας δεν παρήλθε, από την οριστική διακοπή λειτουργίας της ως Παιδαγωγικής Ακαδημίας, γιατί μέχρι το 2006 δεν παρατηρήθηκε απολύτως καμία διακοπή της λειτουργίας των δύο Ανώτερων Εκκλησιαστικών Σχολών ως Παιδαγωγικών Ακαδημιών, αφού δεν αντικαταστάθηκαν τα ήδη ισχύοντα επαγγελματικά δικαιώματα με άλλα. Συνεπώς, βάσει του άρθρου 16, παρ. 7 σε συνδυασμό και με το άρθρο 112, παρ. 1 που επιτάσσει επαγγελματικά δικαιώματα για όλες τις Ανώτερες Σχολές επιβάλλεται ο διορισμός των πτυχιούχων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Διαφορετικά, παραβιάζεται κατάφωρα το συγκεκριμένο άρθρο καθώς και το 112, παρ. 1, το οποίο καθιστά σαφές το επαγγελματικό τους δικαίωμα, μιας και αποτελεί προνόμιο των αποφοίτων των Ανώτερων Σχολών να πραγματοποιούν τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, καθώς, βάσει αυτού άρθρο 16, παρ. 7, συνάγεται ότι δεν αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο ο διορισμός σε θέση δασκάλου αποκλειστικώς πτυχιούχων Παιδαγωγικών Τμημάτων τετραετούς φοιτήσεως ΑΕΙ. Ακόμα, με τα προεδρικά διατάγματα που προηγήθηκαν, τόσο με το 447/89 όσο και με το άρθρο 1 του Π.Δ. 345/90, καθώς και με το Π.Δ. 24/1990, όπου παύουν τη λειτουργία των Κρατικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών διετούς φοιτήσεως υπό οποιαδήποτε έννοια, πουθενά δε γίνεται μνεία στις Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές, ούτε άμεσα αλλά ούτε και έμμεσα. Μόνο στην περίπτωση που γινόταν αναφορά θα υπήρχε πρόβλημα, διότι τότε θα εθεωρούντο ότι έχουν πραγματικά καταργηθεί. Αυτό όμως δε συνέβηκε. Απόδειξη αυτού αποτελεί και το ότι αν συνέβαινε κάτι τέτοιο τότε ο νόμος 1946/1991, άρθρο 62, παρ. 2, δε θα έγραφε ότι... βούληση του νομοθέτη ήταν να συνεχιστεί, αλλά να ιδρυθεί ή να επανιδρυθεί, αφού θα είχαν παυθεί υπό οποιαδήποτε έννοια όπως έγινε όμως μόνο με τις Παιδαγωγικές Ακαδημίες διετούς φοιτήσεως η λειτουργία των ανωτέρω εκκλησιαστικών σχολών στις εκκλησιαστικές Παιδαγωγικές Ακαδημίες, που έπαυσαν να λειτουργούν από το ακαδημαϊκό έτος 1989-1990, με το ήδη ισχύον νομοθετικό καθεστώς, για τις ανώτερες εκκλησιαστικές σχολές. Εδώ πρέπει να ειπωθεί ότι το ήδη ισχύον νομοθετικό καθεστώς για τις ανώτερες εκκλησιαστικές σχολές είναι αυτό που ίσχυε και πριν την ψήφιση του νόμου τούτου και έδινε, όπως προείπαμε, ξεκάθαρα, το δικαίωμα στους αποφοίτους τους να διορίζονται ως δάσκαλοι στη δημόσια Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Δηλαδή, επανέρχεται στις προϋφιστάμενες διατάξεις του Ν.Δ. 3885/1958, αρθρ. 4 και 5, του Ν. 1238/1982, άρθρο 13, παρ. 2, καθώς και του Ν. 1566/1985, αρθρ. 13, παρ. 2. Επίσης, ο νόμος 3432/2006 δε σχετίζεται σε καμία περίπτωση με τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων της Ανώτερης Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης, όντας ήδη πτυχιούχοι το αργότερο ως το 2001, επειδή ο εν λόγω νόμος αφορά σε εντελώς διαφορετικές σχολές, τις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Βελλίας Ιωαννίνων και Κρήτης. Σύμφωνα με το έγγραφο της Διεύθυνσης Προσωπικού Α/θμιας/ τμήμα Δ' του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με Αρ. Πρωτ. Φ.361.1/719/39541/Δ1, Αθήνα 12 Ιουλίου 2004, ομολογείται ότι δύο εκπαιδευτικοί, κάτοχοι πτυχίων της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης μετά το έτος 1991, κατά τη 10/ετία 1993 - 2003 έχουν μονιμοποιηθεί. Στην προκειμένη περίπτωση παραβιάζονται κατάφωρα τα άρθρα του Συντάγματος 2.1, 4.1 και 4.2, το οποίο σημαίνει ότι δε γίνονται σεβαστά από το

κράτος τα Συνταγματικά δικαιώματα όλων των πτυχιούχων της ΑΕΣΘ και εφαρμόζεται διακριτική μεταχείριση σε κατόχους του ίδιου πτυχίου, όσον αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Προτίθεσθε να προβείτε άμεσα στην αποκατάσταση της υφιστάμενης αδικίας και να αναγνωρίσετε το δικαίωμα στους Αδιόριστους Εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ΠΕ 70 - Δασκάλων Πτυχιούχους Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης να εργαστούν στην εκπαίδευση ως ΠΕ70, βάσει των προαναφερθέντων άρθρων του Συντάγματος και της ισχύουσας νομοθεσίας, κατ' αντιστοιχία με τους πτυχιούχους της ίδιας σχολής που ήδη εργάζονται εδώ και 23 χρόνια;

Ο ερωτών Βουλευτής

ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ